

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ARG. (Year) \$

Subscription 5 Cents

WEEKLY PUBLISHED DEN 24de DECEMBER 1912.

Printed at Second Class Station at the Post Office Department at

No 52

Fred stundar.

Vapenhvitan mellan Turkiet och Balkanmakterna åtföljes af freds-förhandlingar i London.

Konventionerna isar ha tydnad, och stridens larm har upphört, sedan öfverenskommelsen om vapenviljan omfördockats. Detta gäller dock endast om tre af de allierade makterna och Turkiet. Deras arméer bibehålla de ställningar, och de innehåller vapenviljans ingående, och någon kränkning af öfverenskommelsen har icke försetts. Helt visst är det för de stridande varit rika tillfällen att uttömma sina krafter i de föregående striderna, så att de äro nöjda att nu få hvilat ut under hoppet om en kommande fred.

Såsom förut nämnts tog icke Grekland på öfverenskommelsen om vapenviljan. Man väntade väl på detta underförstått skulle ske sedermera. Likväl har icke detta skett ännu; Grekland fortsätter sina operationer på sin lilla del af krigsteatern. Den armé, som opererar i Epirus, började den 11 en offensiv rörelse och intog den plats, som innehades af de turkiska förposterna. Därunder erövrade armén tre maskinkanoner, ett stort förråd af krigsförnödenheter och en mängd tillt. Sedermera har denna armé efter en strid med de lokala turkiska trupperna intagit de båda städerna Selha och Paramythia i Epirus.

Emellertid kan Grekland deltaga i fredsunderhandlingen om dessa trupper fortsätta sina operationer. De turkiska delegaterna ha fått instruktioner att icke underlunda de med de grekiska delegaterna, så länge Grekland icke undertecknat öfverenskommelsen om vapenviljan, men de andra Balkanmakternas representanter ha uppställt som villkor för fredsunderhandlingarnas fortsättande att Grekland rätt att deltaga skulle erkännas. Det synes nästan gällt, att Grekland skilt sig från de öfriga allierade makterna i fråga om vapenviljan.

Delegaterna vid fredskonferensen skulle samla i St. James palats i London i måndags och där hållas en konferens af engelska utrikessekreterarna. Ombehörigt järefter skulle förhandlingarna taga sin början. De freds-förhandlingarna om följande förhandlingar, som äro i regeringens tjänst (hären och flottan icke medräknade) stå 262,008 under civil service, och kunna afslutas endast af presidenten, när särskild orsak därtill föreligger.

De poster, som presidenten med sin samtycke skall behålla, äro fördelade som följer: Statsdepartementet 41; finansdepartementet 736; krigsdepartementet (hären medräknad) 6; justitiedepartementet 383; postdepartementet 7,593; inrikesdepartementet 273; landbruksdepartementet 3; flottdepartementet (officiärer icke medräknade) 11; handels- och arbetsdepartementet (civilservice-kommissionen 4; regeringstjänst 1; Interstatkommissionen 7; kongressens bibliotek 1. Följande poster komma att behållas utan senare samtycke: Statsdepartementet 94; justitiedepartementet omkring 846; inrikesdepartementet 44; handels- och arbetsdepartementet 8; civilservice-kommissionen 1.

Omkomna genom olyckshändelser. Formannen Albert Peterson i San Francisco, Cal., föll under arbete från en byggnad och döddes; fru J. N. Long i Turlock, Cal., slädd vid automobilolycka; M. Peterson, 17 år, i Seattle, Wash., sprang sig till döds vid ett ballyp; Fred Utter i Raymond, Wash., död i ett skogsläger; G. R. Tungland i Adna, Wash., drunknad i Chehalisfloden; brosmaren A. Peterson i Kindred, N. D., död i jakt; Hans Anderson i Lakota, N. D., död till följd af ett olycksfall; farmaren Carl Nelson i Boone Trail, N. D., överkörd af en vagn med jodling på följ; Andrew Beckman i Apple River, Minn., omkommen genom drunkning; järnvägsarbetaren Jacob Johnson i Waterville, Minn., öfverkörd och död af ett bantåg; James Erikson i Annandale, Minn., ihjältrampad af en isken; N. D., död till följd af ett olycksfall; farmaren Carl A. Nelson i Hillsboro, N. Da., omkommen vid körölycka; butiksbiträdet David Johnson i Fort William, Ont., död af en elektrisk stöt; kött-handlaren F. M. Ljungberg i Youngsville, Pa., död af ett bantåg; C. S. Heim i Sargeant, Pa., död på järnväg; Leonard Hakanson i Congress Lake, N. Y., omkommen genom drunkning; E. L. Johnson från Boston, Mass., afled i ett bantåg nära Portsmouth, N. H.

En kargubbe. Ebure farmaren N. Svenson i Dudley, Iowa, nära ättio år, är han vid god hälsa och starkare än många yngre. Han sköter en annan sin stora förm, skör sina hästar och gör allt arbete som föreligger.

Svensk bank. En ny bank med namnet Swedish American State bank kommer att startas i St. Paul, Minn., den 1 maj 1913. Inskorporationen är redan verkställd, och kapital är fastställt till \$25,000. Dr. R. O. Earl är president, och bland direktionsmedlemmarna märkas Lewis Swanson och John O. Mohn.

Diplomat händan-kalladt.

Amerikanska ambassadören i London går bort efter en kort tids sjukdom, allmänt saknad.

Whitelaw Reid, amerikansk ambassadör i London, afled i söndags ätta dagar efter en kort tids sjukdom af lungedöden. Hans bortgång kom ganska oventadt och har framkallat allmän sorg och saknad.

Ett par veckor före sin bortgång ådrog sig mr. Reid genom förkyllning en lätt bronchial attack, hvaraf han lidit flera gånger förut, hvarför den icke heller ansågs vidare allvarsam. Sedermera tillkom astma, som blef af en ganska svår karaktär, då den medförde en fullständig uttömning af krafterna. Läkarna ansågo sig visserligen ha fått astman under kontroll, men på söndags morgonen blef kraftnedfallningen, symtomen liksom under det sjuke afled kl. 12.10 af lungedöden.

Duafallet kom i det hela ganska oventadt och väckte allmän bestörtning och sorg. Konungapåren lät genast efter underrättelsen därefter till familjen framföra uttryck af det varmaste deltagande. I de diplomatiska och officiella kretsarna väckte afledningen ett stort deltagande, och landets press har ganska enstemmigt erkänt mr. Reids förtjänster, förklarande, att hans bortgång innebär en stor förlust för både England och Förenta Stater.

Underrättelsen om Reids bortgång väckte stor bestörtning i Washington, enär ingen där anade, att hans sjukdom var af allvarig art. President Taft gaf uttryck för sitt fulla upskattande af den bortgångnes stora förtjänster. Han besvarade i denna riktning ett telegram från konung George och betygade mr. Reid sitt deltagande i ett till henne afärdt kändelstelegram.

HAN FÅR EJ LIGGA PÅ LATSIDAN.
Woodrow Wilson skall som president företa 8,846 federala arbetsutnämningar, som måste gifvas senast den 28de februari, och 993 som träda i kraft utan sådan stadfästelse. Af de 411,322 ämbetsmän och funktionärer som äro i regeringens tjänst (hären och flottan icke medräknade) stå 262,008 under civil service, och kunna afslutas endast af presidenten, när särskild orsak därtill föreligger.

De poster, som presidenten med sin samtycke skall behålla, äro fördelade som följer: Statsdepartementet 41; finansdepartementet 736; krigsdepartementet (hären medräknad) 6; justitiedepartementet 383; postdepartementet 7,593; inrikesdepartementet 273; landbruksdepartementet 3; flottdepartementet (officiärer icke medräknade) 11; handels- och arbetsdepartementet (civilservice-kommissionen 4; regeringstjänst 1; Interstatkommissionen 7; kongressens bibliotek 1. Följande poster komma att behållas utan senare samtycke: Statsdepartementet 94; justitiedepartementet omkring 846; inrikesdepartementet 44; handels- och arbetsdepartementet 8; civilservice-kommissionen 1.

Omkomna genom olyckshändelser. Formannen Albert Peterson i San Francisco, Cal., föll under arbete från en byggnad och döddes; fru J. N. Long i Turlock, Cal., slädd vid automobilolycka; M. Peterson, 17 år, i Seattle, Wash., sprang sig till döds vid ett ballyp; Fred Utter i Raymond, Wash., död i ett skogsläger; G. R. Tungland i Adna, Wash., drunknad i Chehalisfloden; brosmaren A. Peterson i Kindred, N. D., död i jakt; Hans Anderson i Lakota, N. D., död till följd af ett olycksfall; farmaren Carl Nelson i Boone Trail, N. D., överkörd af en vagn med jodling på följ; Andrew Beckman i Apple River, Minn., omkommen genom drunkning; järnvägsarbetaren Jacob Johnson i Waterville, Minn., öfverkörd och död af ett bantåg; James Erikson i Annandale, Minn., ihjältrampad af en isken; N. D., död till följd af ett olycksfall; farmaren Carl A. Nelson i Hillsboro, N. Da., omkommen vid körölycka; butiksbiträdet David Johnson i Fort William, Ont., död af en elektrisk stöt; kött-handlaren F. M. Ljungberg i Youngsville, Pa., död af ett bantåg; C. S. Heim i Sargeant, Pa., död på järnväg; Leonard Hakanson i Congress Lake, N. Y., omkommen genom drunkning; E. L. Johnson från Boston, Mass., afled i ett bantåg nära Portsmouth, N. H.

En kargubbe. Ebure farmaren N. Svenson i Dudley, Iowa, nära ättio år, är han vid god hälsa och starkare än många yngre. Han sköter en annan sin stora förm, skör sina hästar och gör allt arbete som föreligger.

Svensk bank. En ny bank med namnet Swedish American State bank kommer att startas i St. Paul, Minn., den 1 maj 1913. Inskorporationen är redan verkställd, och kapital är fastställt till \$25,000. Dr. R. O. Earl är president, och bland direktionsmedlemmarna märkas Lewis Swanson och John O. Mohn.

Godt nytt år!

TATTARE.

Af Ludvig Nordström.

I min barndom var trakten full af ziganer och tattare, och bara jag tänker tillbaka till dessa tider, dyka för minnet upp bilder af tattarlager. Om hösten, då familjerna återkomna från landet till den lilla staden, dödade den starkt som en kryddspes och renafsa och Per-fäbäcke; och om kvällarna sken månen stor och hemsk och röd.

Då var det som tattarna och ziganerna kom. Långt bort i skogsränderna bortom stadskullen löpte landsvägen i hvita, dammiga backar in i skogen; nerför dessa backar kommo de på sina ägg.

Det var på den tiden.
De slop läger utanför staden, i en skog. Om aftrarna, då man var hemma från skolan och lekte kring gårdarna, då såg man dem komma på de små, kulriga backarna, svartögda kvinnor, likson gröna i ansiktet af solbränna, med nakna bröst, som pinglade med metallens klang, som pinglade med blånäringens tand och trasiga skor — det os i nagropen. Karlarna, långa, smärta, uppkäftiga, stego in i köken, svängande af hatten, och det svarta häret virflade ut.

"Fins det kokkärlet att förtomma?"
Men man sade, att tattarna hade gift i förtömmen och att de dödade folk, hvar de foro fram.
Det var tattarna, det!

Om hösten! Under den eldbrändna månen, då stannade som en kryddspes och barnen lekte på gårdarna.
Det var då, det.

Stolta karlar, vackra kvinnor, mördare och pek. Deras läger såg jag inte; inte på allvar. Men en gång, som barn, kom jag dock i ett tattarlager. Under stort låg. Om sommaren, mitt i sommaren. Sommar var det då rommänen. Min far var en liten man. Blixtrande svart, kvick som en ekorre, argt, som ett rött på färgigt att gräta för ingenting; Gud signe hans arma själ, jag saknar honom ofta, han var en bra kar!

Godt, vi bodde på landet. I en hvit gård högst på en kulle, med flaggstång och gurskag.
Nedaför bodde en bonde, Andersson, en äfvig man med brunt skägg, utan flaggstång och gurskag, med många mogna af förtädda jag valnös, boudlomst.

Vi bodde i en liten vik, på andra sidan äddens skog låg en kalkkälla med trolleri, en fin strandstrand, vårt laxnät — bondens och vårt i lag — och utsikt åt havet.

Den sommaren var alltså varm!
Folk från stan foro öfver om aftnarna till källan, drucko ur den, kokade kaffe etc. och dansade. Kanske gjorde de också mer; efter sommaren var så varm.

Alltjog, de foro hem, man släppte icke efter sig, mossan brann, vi dit med pytsar, mhn det brann i dygn och dygn.

Gubben var arg, bonden var arg, och om kvällarna viltjagde vi laxnätet, ibland fingo vi lax, dock icke alltid. Sådär en dag, det månad, så led tattare ena till, som ett rött på färgigt att gräta för ingenting; Gud signe hans arma själ, jag saknar honom ofta, han var en bra kar!

Det var tattarlager på stranden, en eld låg i ett ögonen; gråt, blygråt, pressningsgråt, legråt, och djuggade.

Båten däremot var äggul, ty den var ny och bra ojämn.
I förens ingenting.

På främre ruddbänken: bonden Andersson med brunt skägg, en grå viltjagde med fyrkantigt röda plock. Och på bakhjulet en slockhatt, som var arg, fast den varit svart. Vadmal för resten.

På bakre ruddbänken: vår ene dräng, vattendrog, klart som blåsvinn under en rudd isblänk; mitt på bussarödmal.

Mitt i båten: gubben far. Blå kavaj af cheviot med kantband, halfstoffer, rudd skinnant och tvärlingarna spetsar och — skinnmossa. Den gubben! Och arg. Som ett bl. Skinnnet kring ögonen mjukt och fint som skinner på en hästnos.

I akterstämman: jag, ett barn. Och det djuggade.

Om det Svenska al-; derdomsforsäkrings-slä-ger.

Ingen sa ett ord. Det skyvde med det djuggade, och stränderna blefvo töckniga, kråkorna sökte natt-kvist.
Jag glömdes ett; på botten låg en dubbelhösa.

Och därbofva om udden kom stan fram, enstaka ljud.
Och det stridde i vattnet och ur luften, det djuggade och djuggade frist, mist, odeligt, världens önd. Har ni prövat det!

Na kommo vi till laxnätet, passera det, ta i stranden, och där är lagret. Bland albuskarna. En lappkära af säckar på gamla stänger, en usel, fattig rök, som ryker upp i rägnen, några kol, som glöda.

Vi stiga i land. Inte jag. Jag sätter kvav. Gubben tar bussen. Han var mellan fyrti och femti på den tiden och hade bara mustascher, bekvämsarta.

Och nu var han blind, och tyckte sig om tattarna, det var ju också människor, han lyfte till med lite på mossan. Men så kom han ihåg, att det var allvar, och blef arg igen, och hemvan.

"Dort med er bara! Ned med kåtan! Släk elden. Trampa i bränderna! Pakka in båten! Och far!"
Såna arma tattare!

En gammal käring med en skokkednare, några halvtvånar, kvastbindare, fättigs-tråkare, elände och fattigdom.

"Men i väg ändå! Skogen får inte brinna! Vi vill er ingenting undan, men ni måste ni bort ändå! Bort, bort, bort!"
Och de packade in, refvo ner, kulade ihop, släkte, trampade i bränderna och boro ombord. Hvilken båt!

Starkt af hundrätig tjära, bred öfver midjan som en skurgunnas, bruten, bräckt och rylsig.

De var tattarna så!
Fattigtillvare! Eländes-folk!
Och det djuggade! Natten föll! Fyren blinkade som ett spöke ute på horisonten.

Då stötte de ut från strand. Inte ett ord sade de. Jag kände lust att blotta huvudet, så liten jag var! De hade näst bryta upp mitt i maten, tagga, medan de refvo ner sitt usla bonn, svälja, då de trampade i elden, ropo när de stötte från strand.

Där gled båten bort i skymningen, den blef så stor och hemsk, vattnet var så blankt, dyningen klagade så i stranden, den lyfte mot himlen, den gled bort i himlen, och i dess ljus föresann den.

De ville gå till alla båtar! Gubben också! Godhjärtad som han var, och littrörd!

"De ta nog land om nästa udde!"
"Det är trösta sig och oss alla mot livets lårhelt."
"Det gör dom!" sa bonn.

"Ja, då fara vi hem då!" sa gubben, och så foro vi hem. Ingen sa ett ord, af oss — hemskänkare! Och ett djuggade. Allting var så gråt, allting var så hemskt, inget hem på, ingen värme i kläderna, skallra tänder, frysa, önska krypa in till någon för att få skydd!

Starkers, arma tattare!
Det var halfvakna barn, som iungfru begrep af allt detta, jag älskade till mig, som tittade på mig.

Hvarfor foro de där? Hvarfor var jag här? Hvarfor inte alla på samma sätt?

Därfor att de vore tattare!
Men det visste de ej. Och inte jag heller. Därför grät jag på kvällen i min sang! Öfver livets lårhelt. Och tattarnas öde.

Så ha ären gått, men jag kan aldrig glömma den svarta båten, som sled bort i den grå himlen, och försvar. Och inte glömma lifets lårhelt, och alla tattarnas öde! Gubben far är död! Bonn är väl död.

Vår dräng blef sjömarsk och var ut på de stora hafven.

Tattargubben är väl död.
Men tattarlager? Hvad blef det af dem?
De äro jämnärga med mig. Hur levda de?

Nu finns det inga sådana tattare mer! Nu ha barnen annat att se och tänka på! Nu... ja, nu, hvad är det? Mot förr då vi vore barn?

Jag sitter vid mitt skrifbord och tittar ut på en solig sommarafton, och Gud hjälps mig, här jag inte alla tattare i mig. I mitt hjärta. Hand på hjärtat, min hars! Fins det inte en tattare där? Däligt ansars! En langtan: inte att sitta i gubben, fara hit och ro hem till kvällsvard och en varm säng, utan att sitta i tattarlåten, ständigt förförivas från nya börjad måltid, ständigt riva med den usla kåtan, ständigt packa in i båten, ständigt ro bort i diset, bort från misshäro, in i himlen och hva ingenting att vinna af en välgil-

Nordbor i Amerika.

Till alldjurläre vid Boston Manual Training School i Boston, Mass., valdes härom dagen mr. Carl Eugberg.

Ett ståtligt hotell. "Banker Hill Hotel", har af brodererna Axel och Walfrid Erikson uppförts i Marshfield, Ore.

Guidbröllop firade härom dagen Johan A. Strömgren och hans hustru Emma i Carlshög, Oregon.

"Erickson's Casino" i Portland, Ore., för i tiden den största spelhåll i Förenta Staterna, förstördes på kvällen den 7 dennes genom brand.

Afsked med pension har i dagarna beviljats polismanen Charles G. Bloom i Omaha, Neb. Han har tjänat i nämnda stads polisår sedan år 1885.

En skadeersättning af \$10,000 dömdes härom dagen New York Central-banan att betala till Peter Hallberg, som öfverkört och svårt skadats af en elektrisk vagn i New York City. Hallberg hade begärt \$25,000.

Landbruksallskapet i Big Stone county, Minn., har vid härom dagen hållit årsmöte vid W. K. Hanson till ordförande och J. H. Erickson till kassör.

Skolstyrelsen i St. Paul, Minn., har nu efter stark påtryckning beslutat att svenska språket skall införas som undervisningsämne vid John A. Johnson-högskolan därstädes.

Hedrad landman, J. W. Holmquist, hufvudman i Holmquist Elevator Company i Omaha, Neb., valdes härom dagen till president för Omaha Grain Exchange.

\$25,000 för förlusten af sin hustru kärlek begär Charles Alm i South Omaha, Neb., af Adolf Olson därstädes och har till den ändan instämt denne inför domstol.

Till därhuset i Elgin, Ill., fördes för några dagar sedan från Rockford kött-handlaren Carl A. Danielsson, hvilken fått den fixa idén, att folk ville honom illa.

Ansökan om att förfästas i konkurs inlämnades härom dagen till domstol i Boston, Mass., af Bernhard Carlsson i Lynn, Mass., hvilken uppgeff sina skulder till \$24,198.85 och tillgångar till \$90.93.

Gentil be-sörsgäfvä. En ung man, som under tre år varit anställd hos A. J. Holmquist i Salina, Kans., erhöf härom dagen, då han firade bröllop, en check på \$1,000 af sin principal.

Vid den årliga exercistafingen härom dagen i Bunker Hill Armoury vid Boston, Mass., var korpralen Edward J. Hanson vid 5:te militsergementet högsta priset, en silfverpokal, som donerats af löjtnant J. D. Coady.

Dödad af vådasakt. Carl Carlsson från Wahasha, Minn., blef den 7 dennes af sin jaktkamrat Edward Rogers skjuten och ögonbalkeligen dödad nära South Raue. Rogers fallde en rapphona och märkte icke, att Carlsson stod ett stycke bakom fågeln. Samma kula, som dödade rapphonan, träffade Carlsson i hufvet och orsakade ögonbalkeligen död.

Carl Atterling, E. d. hufvudredaktör för hvarnamandagstidningen Svenska Journalen i Rockford, Ill., har antagit till medarbetare i veckotidningen Svenska Posten i samma stad.

Nytt möbelbolag. I Albany, N. Y., har inkorporerats International Case-met Co. af Jamestown med ett kapital af \$50,000. Direktörer äro John A. Westman och Thomas H. Ringros i Jamestown, samt Charles A. Ogren i New York.

Svenska lasarettet i Minneapolis, Minn., har i dagarna rekvirerat en s. k. "pulmotor", en apparat för and-lidningens återställande. Nyheten räddades genom denna apparat en kvinna, som redan ansågs vara död.

För sin hustrus underhåll har Charles J. Lundquist i Minneapolis, Minn., af domstolen beordrats att betala \$25 i månaden. L. hade emellertid ingen vidare lust därtill, hvarvid han fick vandra till häkter.

Landbruk lonar sig. Farmaren Olof Anderson nära Forest City, S. D., skördade i år på sin farm 5,000 bush. hvete, inbringande \$5,500. Han har afven svit för \$1,000, förtomt om myckenhet af nötboskap och hästar.

Dålig grannsamja. John Mohn i Minneapolis, blef härom dagen djord till \$50 böter och betalande af rättegångskostnaderna, emedan han skjulat på sin granne, Ole Erikson, under ett grill rörande ett stängsel.

Sjålfmord har under de senaste veckorna begåtts af Charles Seed i Portland, Ore.; snickaren J. J. Johnson i Oregon City, Ore.; sektionsarbetaren A. M. Larson i Dannel, Minn.; Axel Anderson i Brooklyn, N. Y.; Andrew J. Quist i Stoughton, Mass.

En större eldsvåda edelade härom dagen Oscar Hallgrens hem i East Bridgewater, Mass., med ladhård och andra uthus. Fyra kor, 250 häns och flera svin blefo inbrända. Det brunnat var icke försäkrat och Hallgren gör därför en stor förlust.

Drinkarens hustru mot krogaren. Mrs. John Sherman Richardson i Omaha, Neb., har väckt åtal med förvär på \$3,000 skadestånd mot krogaren Louis H. Peterson därstädes, emedan denne, enligt hennes påståenden, förstört hennes namn genom att sälja honom rasdycker.

Ett försvinnande Christina Nilsson-minne. Nilsson Hall vid East 16th Str., nära Irving Place, New York, har i dagarna börjat Christna Nilsson, som där uppträdde och skådade stormande bifall i början på 1870-talet.

I countydomstolen i Boulder, Colo., infomno sig härom dagen mr. och mrs. Andrew Lundgren, som äro välsägna med en stor barskarna, och öfverlämnade på laglig väg den ena af sina nygfödda tvillingar, en gosse, till sin grannfödda fru, och mrs. Nils Strandberg. Matarna Strandberg hafva också flera barn, men de äro alla flickor.

Eastlund lyckades till sist. Själfmordskadadaten Ulfaf (Olof) Eastlund i Denver, Colo., hvilken gjort tre försök att förkorta sitt lif och därefter förflytt till countylasarettet, fortsatte där sina strävanden och lyckades vid ett sjunde försök nå sitt mål.

Byggnadsstyrelsen i Rockford, Ill., har i dagarna erhållit kontrakt att för International Harvester Co. uppföra i nämnda stad en byggnad, som skall kosta inemot \$50,000. Han har äfven aflett kontrakt att uppföra en tillbyggnad till Ward Pump Co.s verkstad därstädes för omkring \$15,000.

Tideman vann rättegången. J. L. Tideman i Cleveland, Ohio, var år 1910 hammsmed i Breckenridge, Pa., och förlorade därmed genom en samrads oavsambst sin bögra hand. Han stämde bolaget och tillerkändes härom dagen i Pittsburgh, Pa., \$4,000. Tidenmans talan förlades af den svenske advokaten Herman Nord i Cleveland.

Hjältedogmodig. Femtonåriga Ethel Davidson, dotter till dr. E. Davidson i Medford, Ore., räddade härom dagen sin fader från att drunkna. Fadern, som är delvis förlamad, skulle hafva vortit i floden, då han påstodligen författat och ofat af den starka strömmen drogs ut på djupt vatten. Dottern, som hörde hans rop, rusade genast ut i vattnet och räddade honom.

Förstördes natt. Farmaren Carl Olson i McCook county, S. Dak., blef härom dagen plögligt vansinnig, försökte döda sin hustru och höll på att taga hennes lif, då en skyndande till. Den galne anföll då sonen, och slog under en förtvålad strid sonen sanslös. En yngre söster hade emellertid hämtat hjälp, hvarpå Olson sprang ut ur huset men blef gripen efter en spännande jakt.

Fredlig uppgörelse. I Jamestown, N. Y., afled i somras Martin Peterson, kvarlämnade till det \$6,000 värderad förmögenhet, som enligt hans i lifstiden upgjordta testament skulle tillfalla svenska missionskyrkan i nämnda stad. En lag i staten New York förbjuder emellertid någon att testamentate bortskänka mer än hälften för religiösa ändamål. Den afslutade saktningen kommo då af enes med församlingen i fråga att dela arvet i tre delar: en tredjedel tillfaller kyrkan, en tredjedel tillfaller sönken Minnie Peterson och brodern Nels Peterson.

Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago är uppstartad. Den är 1890 bildade Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago, som på nittio år ej varit sammad, sammantredt i fredags middag på af "Svenska Kuriren" för i torsdags utfärdad kallelse, till allmänt möte i Svenska klubbens därstädes. Af det gamla gärdet, som plågade infirma sig till publicistikklubben möten i början af 1890-talet, hade många medlemmar afledit och andra afflyttat, hvarvid endast sju af klubbens ledamöter nu vore tillstades. Till ordförande eller president för de nästa sex månaderna valdes mr. Alex. J. Johnson, till vice president dr. Jacob Berggren samt sekreterare dr. Charles Seed, till skattebetare dr. Sven Widstrom och till skattmästare direktör Fritz Scholnitz. Nästa sammanträde utställes att äga rum fredagen den 27 dec. kl. 12 middagen i Svenska klubbens lokal.

Fredlig uppgörelse. I Jamestown, N. Y., afled i somras Martin Peterson, kvarlämnade till det \$6,000 värderad förmögenhet, som enligt hans i lifstiden upgjordta testament skulle tillfalla svenska missionskyrkan i nämnda stad. En lag i staten New York förbjuder emellertid någon att testamentate bortskänka mer än hälften för religiösa ändamål. Den afslutade saktningen kommo då af enes med församlingen i fråga att dela arvet i tre delar: en tredjedel tillfaller kyrkan, en tredjedel tillfaller sönken Minnie Peterson och brodern Nels Peterson.

Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago är uppstartad. Den är 1890 bildade Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago, som på nittio år ej varit sammad, sammantredt i fredags middag på af "Svenska Kuriren" för i torsdags utfärdad kallelse, till allmänt möte i Svenska klubbens därstädes. Af det gamla gärdet, som plågade infirma sig till publicistikklubben möten i början af 1890-talet, hade många medlemmar afledit och andra afflyttat, hvarvid endast sju af klubbens ledamöter nu vore tillstades. Till ordförande eller president för de nästa sex månaderna valdes mr. Alex. J. Johnson, till vice president dr. Jacob Berggren samt sekreterare dr. Charles Seed, till skattebetare dr. Sven Widstrom och till skattmästare direktör Fritz Scholnitz. Nästa sammanträde utställes att äga rum fredagen den 27 dec. kl. 12 middagen i Svenska klubbens lokal.

Fredlig uppgörelse. I Jamestown, N. Y., afled i somras Martin Peterson, kvarlämnade till det \$6,000 värderad förmögenhet, som enligt hans i lifstiden upgjordta testament skulle tillfalla svenska missionskyrkan i nämnda stad. En lag i staten New York förbjuder emellertid någon att testamentate bortskänka mer än hälften för religiösa ändamål. Den afslutade saktningen kommo då af enes med församlingen i fråga att dela arvet i tre delar: en tredjedel tillfaller kyrkan, en tredjedel tillfaller sönken Minnie Peterson och brodern Nels Peterson.

Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago är uppstartad. Den är 1890 bildade Svensk-amerikanska publicistikklubben i Chicago, som på nittio år ej varit sammad, sammantredt i fredags middag på af "Svenska Kuriren" för i torsdags utfärdad kallelse, till allmänt möte i Svenska klubbens därstädes. Af det gamla gärdet, som plågade infirma sig till publicistikklubben möten i början af 1890-talet, hade många medlemmar afledit och andra afflyttat, hvarvid endast sju af klubbens ledamöter nu vore tillstades. Till ordförande eller president för de nästa sex månaderna valdes mr. Alex. J. Johnson, till vice president dr. Jacob Berggren samt sekreterare dr. Charles Seed, till skattebetare dr. Sven Widstrom och till skattmästare direktör Fritz Scholnitz. Nästa sammanträde utställes att äga rum fredagen den 27 dec. kl. 12 middagen i Svenska klubbens lokal.

Fredlig uppgörelse. I Jamestown, N. Y., afled i somras Martin Peterson, kvarlämnade till det \$6,000 värderad förmögenhet, som enligt hans i lifstiden upgjordta testament skulle tillfalla